

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **K/16827.**

Benyújtás dátuma: **2021-07-26 12:03**

Parlex azonosító: **RNQTKW0A0001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Benyújtó: **Ungár Péter (LMP)**

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (1)-(2) bekezdése, valamint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján írásbeli választ igénylő kérdést kívánok benyújtani

Az írásbeli választ igénylő kérdés címzettje: **Dr. Kásler Miklós, emberi erőforrások minisztere**

Az írásbeli választ igénylő kérdés címe: **"Hol van a rengeteg iskolapszichológus és valóban elérhető-e a szakmai segítség a homoszexuális fiatalok számára?"**

Tisztelt Miniszter Úr!

A fiatalokért felelős helyettes államtitkár nemrég az RTL Híradójának azt nyilatkozta a homoszexuális fiatalok számára nyújtott szakmai segítséggel kapcsolatban, hogy *„rengeteg iskolapszichológus és pedagógus van az iskolákban, akiknek pontosan az a feladata, hogy a fiatalok mentális lelki egészségével foglalkozzanak. Úgy gondolom, hogy hozzájuk bátran fordulhatnak.”*

Sajnos azonban a valóságban sok tanárnak fogalma sincs, miből kellene észrevennie, ha egy gyerek lelki problémákkal küzd, hová lehet segítségért fordulni, mert a tanárképzésben szinte szó sem esik erről. De ha észre is veszik, hogy baj van, a gyerek nem feltétlenül kap segítséget, hiszen iskolapszichológusból és gyermekpszichiáterből is kevés van.

Iskolapszichológust minden 500 gyerek után egyet kell alkalmazni félállásban a jelenlegi jogszabályok alapján. A legtöbb magyar óvoda és iskola rendelkezik pszichológus státusszal, de így is számos státusz betöltetlen az országban. Minden hiányzó iskolapszichológus után nagyjából 1000 gyerek esik el az mentális megsegítés lehetőségétől, aminek így a pandémia idején hangsúlyosabb szerepe lehetne. A pedagógiai szakszolgálatnál foglalkoztatott pszichológusoknak emellett az iskolaérettségi vizsgálatokban is szerepük van, így a hiány a szakértői vizsgálatokat is hátráltatja.

Már a koronavírus-járvány előtt is a magyar fiatalok negyede küszködött mentális problémákkal. Azonban mind a pedagógiai szakszolgálatok, mind az iskolapszichológusok túl vannak terhelve, ezért a mentális problémákkal küzdő fiatalok ellátása közel sem problémamentes. Nem ritka, hogy egy egyéni pszichológiai ellátásra, vagy akár egy szorongás-oldó csoportra féléves várakozás után tud csak bejutni egy szülő a gyermekével.

Az oktatási dolgozók, pedagógusok jellemzően szintén túl vannak terhelve, így nincs kapacitásuk a diákok mentális egészségének valódi támogatására, a pedagógusképzés során pedig nem szereznek mélyreható ismereteket a mentális problémák felismeréséről és kezeléséről.

Ezzel kapcsolatban kérem Miniszter urat, szíveskedjék válaszolni a következő kérdéseimre:

1.Mikor készül átfogó felmérés a Magyarországon igénybe vehető pszichológiai- és mentálhigiénés szolgáltatásokról, a tb-alapon igénybe vehető pszichológiai szakrendelések, valamint az iskolapszichológusi hálózat jelenlegi állapotáról, működésükről és hozzáférhetőségükről?

2.Milyen plusz eszköztárral ruházzák fel a pedagógusokat, hogy kompetensen kezelni tudják a mentális problémákkal, esetleg homoszexualitással kapcsolatos problémákkal hozzájuk forduló fiatalot?

3.Csökkentik-e a pedagógusok terheit annak érdekében, hogy valóban legyen idejük a diákok mentális problémáival is foglalkozni?

4.Hogyan tervezik népszerűsíteni az iskolapszichológus képzést annak érdekében, hogy legalább a törvényileg előírt iskolapszichológusi pozíciók betöltésre kerüljenek?

5.Ilyen alacsony iskolapszichológus-szám és hosszú ellátási lánc mellett Ön szerint valóban minden esélye megvan a homoszexuális fiataloknak, hogy időszerű és szakszerű segítséget kapjanak?

Válaszát és együttműködését előre is köszönöm.

Tisztelettel:

Ungár Péter

Budapest, 2021. 07. 26.